

ÎN CARTEA SFÂNTULUI APOSTOL PAVEL CĂTRĂ CORINTEANI A DOAO

Cuvânt înainte

a mulți să pare cum că această carte tot într-un același an cu cea dintâiu este scrisă, adevărat în anul lui Hristos 88. Însă s-au dat din Filipi în Machidonia, unde au așteptat pre Tit, carele preste scurt au venit acolo, că Timoteiu, mai înainte de venirea lui Stefana și a soțiilor lui, carii dusease Cartea cea dintâiu, s-au fost dus din Corint. Iară Pavel trimiseasă pre Tit, ca de statul besearicii Corintului și de al altor besearici, precum și despre Timoteiu, să-l înștiințeaze. După ce au mers la Troada, pre Tit acolo, cum nădăduisă, nu l-au aflat; ci nu au rămas mult într-acel oraș și, vrând să știe întâmplarea cărții carea o trimisease, au socotit să meargă în Machidonia și de acolo să porceze la Corint. Tit s-au tâlnit cu el în Filipi și i-au spus ce să face în Corint și grăiesc învățătorii cei răzvretitori asupra lui Pavel. Greu le era, căci Pavel, în Cartea cea dintâiu, cu mare îndrăzneală i-au dojenit, pentru aceea năpăstuia pre Apostol, ca cum ar fi om greu, măreț și poffitoriu de laude, și-l vinovătea că este om nestatornic și muștrătoriu. Drept aceea, temându-să ca nu văzându-l pre el de față să se turbure împotrivitorii lui și să înstreineze inimile credincioșilor de către sine, au scris această a doao Carte, ca cei cuprinși cu hulele și cu minciunile împotrivitorilor să se întoarcă la cale.

Această carte Tit cu alți doi ucenici o au dus la Corinteni, într-un carea întâiu arată nevinovăția sa, așa cât mai vârtos slujba sa și pre soțiile sale, decât pre sine, laudă. Apoi, îi îndeamnă ca să adune milă. Mai pre urmă, pre apostolii cei mincinoși cu îndrăzneală apostolească așa îi rușinează, cât luminat să apără pre sine.

CAP 1

Arată Apostolul din câte primejdii în Antiohia scornite l-au mântuit Domnul, ca și el să mângăie pre alții; după aceea, arătând adevărul inimii și a învățaturii sale, arată că macar de n-au și venit la ei, precum le făgăduisă, aceasta nu din nestatornicia lui, zicând a fi statornic adevărul propoveduirii sale.

1. **L** Pavel, apostolul lui Iisus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și Timoteiu, fratele: besearicii lui Dumnezeu, carea este în

Corint, împreună cu toți sfinții, carii sânt în toată Ahaiia:

2. Dar voao și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Iisus Hristos!

Efesea. 3. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl
1, 3 Domnului nostru Iisus Hristos, Părintele
1 Petr. milelor și Dumnezeu a toată mângăierea,

1, 3 4. Cel ce ne mângăie pre noi în tot necazul nostru, cât putem și noi mângăia pre cei ce sânt în tot necazul prin mângăierea cu care ne mângăiem noi de la Dumnezeu.

5. Că, precum prisosesc patimile lui Hristos într-un noi, așa prin Hristos prisosește și mângă-

iarea noastră.

6. Iară ori de pătimim năcaz pentru a voastră mângăiere și mântuire, carea să lucrează într-un răbdarea acestora, și patimi, carea și noi pătimim, ori de ne mântuim pentru a voastră mângăiere și mântuire. Și nădejdea noastră tare este pentru voi.

7. Știind că, precum santeți soți patimilor noastre, așa și mângăierii.

8. Că nu vom să nu știți voi, fraților, de necazul nostru, care s-au făcut noao în Asiia, că preste măsură am fost îngreioși și preste puțință, cât nu aveam nădejde nici de viață.

9. Ci sânguri într-un noi judecata morții aveam, ca să nu nădăduim într-un noi, ci

întru Dumnezeu, Cel ce înviiază pre cei morți.

10. Carele dintr-atâta moarte ne-au izbăvit pre noi și ne izbăveaște, întru Carele nădăduim că încă ne va și mai izbăvi,

11. Ajutorindu-ne și voi pre noi cu rugăciunea, ca, de cătră multe feațe, darul care easte întru noi, prin mulți să se mulțamească pentru noi.

12. Că lauda noastră aceasta easte, mărturiia cunoștinții noastre, că întru dreptate și întru curăția cea dumnezeiască, nu întru înțelepciunea trupească, ci întru darul lui Dumnezeu am petrecut în lumea aceasta și mai mult la voi.

13. Că nu scriem voao altele, fără numai ceale ce cetiți și înțelegeți, și am nădeajde că și până în sfârșit le veți cunoaște.

14. Precum ne-ați și cunoscut pre noi din parte, că lauda voastră sântem, precum și voi a noastră în zioa Domnului Iisus Hristos.

15. Și cu această nădeajde voiam mai înainte să viu la voi, ca să aveți al doilea dar.

16. Și pre la voi să trec în Machidoniia, și din Machidoniia iară să viu la voi, și voi să mă petreceți în Iudeea.

17. Iară vrând aceasta, au, doară, cu ușurarea minții am lucrat? Sau ceale ce sfătuiesc trupeaște le sfătuiesc? Ca să fie la mine ce easte așa, așa, și ce nu, nu.

18. Iară credincios easte Dumnezeu, că cuvântul nostru, care au fost cătră voi, nu au fost așa și nu.

19. Că Fiiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, Cel propoveduit la voi prin mine și prin Siluan și prin Timoteiu, nu au fost așa, și nu, ci așa într-Însul au fost.

20. Căci, câte sânt făgăduințele lui Dumnezeu, într-Însul sânt așa, și, printr-Însul, amin, spre mărirea lui Dumnezeu prin noi.

21. Iară Cel ce ne întăreaște pre noi împreună cu voi, întru Iisus, și Cel ce ne-au uns pre noi Dumnezeu easte,

22. Carele ne-au și pecetluit pre noi și au dat arvuna Duhului întru inimile noastre.

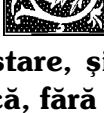
23. Și eu mărturie pre Dumnezeu chem asupra sufletului meu, că, părtinindu-vă voao, nu am venit până acum în Corint.

24. Nu că, doară, avem stăpânie preste credința voastră, ci căci sântem împreună lucrători bucuriei voastre, că cu credința stați.

CAP 2

Arată că n-au venit la dânșii, ca să nu le fie mai mare pricină întristării, îndemnându-i să priimească pre acel curvariu în dragoste; împreună spuindu-le că cu mare osteneală, dară și cu rod mare, au propoveduit, macar de au și fost unora prilej de moarte mirosul propoveduirii sale.

1. i am judecat aceasta întru mine, ca să nu mai viu cu întristare la voi.

2. Că de voiu face eu voao întristare, și cine easte carele să mă vesălească, fără numai cel întristat de la mine?

3. Și am scris voao aceasta, ca, venind, să nu am întristare de ceale ce mi să cădea să mă bucur, având nădeajde spre voi toți că bucuriia mea a voastră, a tuturor, easte.

4. Că din multă întristare și din necazul inimii, am scris voao cu multe lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea carea am din destul spre voi.

5. Iară de m-au întristat cineva, nu m-au întristat pre mine, ci din parte, ca să nu vă îngreioez pre voi, pre toți.

6. Că destul easte unuia ca aceluia certarea aceasta, carea easte de cătră mulți.

7. Așa cât, împotivă, mai mult să-i dăruiti și să-l mângăiați, ca nu cumva pentru mai multa mahnire să se înghiță unul ca acela.

8. Pentru aceaea, vă rog pre voi ca să vă întăriți spre acela dragostea.

9. Că pentru aceasta am și scris, ca să cunosc cugetul vostru, oare sânteti întru toate ascultători.

10. Iară de iertați cuiva ceva, și eu; că și eu, de am îngăduit ceva, cui am îngăduit, pentru voi în fața lui Hristos, ca să nu fim cuprinși de satana,

11. Că știm amăgiturile lui.

12. Și, venind eu în Troada pentru Buna-vestire a lui Hristos și ușe deschisă fiind mie în Domnul, nu am avut odihnă sufletului meu, neaflând pre Tit, fratele meu.

13. Ci, luându-mi zioa bună de la ei, am mers în Machidoniia.

14. Iară lui Dumnezeu, mulțamită, Celui ce ne face pre noi pururea biruitori întru Hristos și arată mireazma cunoștinții Sale prin noi, în tot locul.

15. Că a lui Hristos bună mireazmă sântem lui Dumnezeu, întru cei ce să mântuiesc și întru cei ce pier.

16. Unora, adecă, miros de moarte spre moarte, iară altora, miros de viață spre viață, și spre aceastea cine e cuvios?

17. Că nu sântem ca cei mulți, carii ameas-tecă cuvântul lui Dumnezeu, ci ca dintru curăție, ci ca de la Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, întru Hristos grăim.

CAP 3

Nu are lipsă Apostolul de lauda oamenilor, când îl laudă rodul propoveduirii; că cu mult în mai mare cinste trebuie să fie slujitorii Testamântului celui Nou și a Duhului, decât a Testamântului Vechiu și a slovei. Și cum că jidovii avea încă umbrire pre inima sa în cetirea scripturilor, carea cu credința cea întru Hristos să ștearge.

1. u, doară, începem iară pre noi a ne lăuda? Sau, doară, ne trebuiesc (precum oarecărora) cărți de laudă cătră voi, sau de la voi, de laudă?

2. Cartea noastră voi sânteți, scrisă în inimile noastre, carea să știe și să cetește de toți oamenii.

3. Arătați, fiindcă sânteți Cartea lui Hristos, cea slujată de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu, nu în table de piatră, ci în tablele inimii ceale trupești.

4. Iară nădeajde ca aceasta avem prin Hristos cătră Dumnezeu;

5. Nu că destui sântem noi a cugeta de la noi ceva, ca dintru noi, ci destularea noastră easte de la Dumnezeu;

6. Cel ce ne-au și destoinicit pre noi a fi slujitori Legii Noao, nu slovei, ci Duhului, că slova omoară, iară Duhul face viu.

7. Că de au fost slujba morții, cu slove închipuită, în pietri, făcută cu mărire, cât nu putea fiii lui Israil să caute la fața lui Moisi, pentru mărirea feații lui cea trecătoare,

8. Cum nu va fi mai mult slujba Duhului în mărire?

9. Că, de era slujba osândirii mărire, cu mult mai vârtos va prisosi slujba dreptății întru mărire.

10. Că încă nu era mărită ceaea ce să mărea întru această parte, pentru mărirea cea covârșitoare.

11. Că, de easte cea trecătoare mărită, cu mult mai vârtos cea netrecătoare easte întru mărire.

12. Deci, având nădeajde ca aceasta, cu multă îndrăzneală lucrăm,

Ieșire 34, 33 13. Și nu precum Moisi punea acoperemânt preste fața sa, ca să nu vază fiii lui Israil sfârșitul ceii ce era trecătoare,

14. Ci au orbit sântirile lor, că până astăzi același acoperemânt, întru cetirea Legii Vechi, rămâne nedescoperit, care întru Hristos să strică;

15. Ci până astăzi, când să cetește Moisi, acoperemânt pre inima lor easte pus;

16. Iară când să vor întoarce cătră Domnul, să va lua acoperemântul.

Ioan 4, 24 17. Iară Domnul easte Duhul (a) și, unde easte Duhul Domnului, acolo e slobozeniia.

18. Iară noi toți, cu fața descoperită, ca printr-o oglindă, mărirea Domnului privind, spre același chip ne prefacem din mărire în mărire, ca din Duhul Domnului.

CAP 4

Că, cu propoveduirea apostolilor cea adevărată, tuturor s-au arătat cuvântul lui Dumnezeu, afară de cei cu mintea întinată. Că multe împotivituri pă-

17. (a) Adecă Duhul acela easte.

timesc apostolii, dară niciodată să înving. Iară vremealnică patimă mare și veacinică slavă arvunează.

1. entru aceaea, având această slujbă, după cum sântem miluiți, nu slăbim,

2. Ci ne-am lăpădat de ceale ascunse ale rușinei, nu întru vicleșug umblând, nici strămutând cuvântul lui Dumnezeu, ci cu arătarea adevărului adevărindu-ne pre noi spre toată cunoștința oamenilor înaintea lui Dumnezeu.

3. Iară deși easte acoperită Bunăvestirea noastră, întru cei peritori easte acoperită,

4. Întru carii dumnezeul veacului acestuia au orbit mințile necredincioșilor, ca să nu le lumineaze lor lumina Evangheliei mării lui Hristos, Carele easte chipul lui Dumnezeu.

5. Că nu pre noi propoveduim, ci pre Hristos Iisus, Domnul. Iară pre noi, slujitori voao, prin Iisus.

6. Că Dumnezeu, Carele au zis: „Să lumineaze dintru întunearec, lumina”, Acela au strălucit inimile noastre spre luminarea cunoștinții mării lui Dumnezeu în fața lui Iisus Hristos.

7. Și avem comoara aceasta în vase de lut, ca preainălțimea puterii să fie a lui Dumnezeu, iară nu din noi,

8. Întru toate necaz pătimind, ci nu ne pare rău; lipsiți fiind, iară nu de tot deznădăjduindu-ne.

9. Goniți, iară nu sântem părăsiți; surpați fiind, iară nu perim;

10. În toată vremea omorârea Domnului Iisus în trup purtându-o, ca și viața lui Iisus să se areate în trupul nostru.

11. Că pururea noi cești vii spre moarte ne dăm pentru Iisus, ca și viața lui Iisus să se arate în trupul nostru cest muritoriu.

12. Pentru aceaea, dară, moartea întru noi lucrează, iară viața, în voi.

13. Iară având același Duh al credinții, după cum easte scris:* „Crezut-am, pentru aceaea am și grăit”, și noi creadem, pentru aceaea și grăim, *Psalm 115, 1

14. Știind că Cel ce au rădicat pre Domnul Iisus, și pre noi în Iisus ne va rădica și ne va pune împreună cu voi.

15. Că toate-s pentru voi, ca darul cel înmulțit, pentru a mai multora mulțămire să se sporească spre mărirea lui Dumnezeu.

16. Pentru aceaea, nu slăbim, ci de s-ar și strica omul nostru cel din afară, iară cel dinlăuntru să înnoiaște din zi în zi.

17. Pentru că năcazul nostru de acum, curund trecătoriu și ușor, veacinică și preste măsură mare mărire lucrează întru noi.

18. Neprivind noi la ceale ce să văd, ci la ceale ce nu să văd; că ceale ce să văd sânt trecătoare, iară ceale ce nu să văd sânt veacnice.

CAP 5

Cu neîndoita nădejde a slavii ceii viitoare doresc apostolii a să despărți de trup, neputând într-alt chip a să veseli într-însa. Iară pururea poftesc a plăcea lui Hristos, Judecătorului tuturor, dând prilej ucenicilor Săi a să lauda pentru dânșii înaintea împotivnicilor, și solie făcând pentru Hristos, nici pre Însuși, adecă Hristos, pre Carele propoveduiesc și cu a Căruia moarte lumea s-au împăcat cu Dumnezeu, în trup l-au cunoscut.

1. **C**ă știm că, deaca să va strica casa noastră cea pământească a lăcașului acestuia, zidire de la Dumnezeu avem, casă nefăcută de mână, veacinică în ceriuri.

2. Că de aceasta suspinăm, dorind să ne îmbrăcăm cu lăcașul nostru cel din ceriuri.

Apoc. 16, 15 3. Numai de ne vom afla îmbrăcați, și nu goli.

4. Că cei ce sântem în cortul acesta suspinăm îngreuiăți, de vream ce nu vom să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca cel muritoriu să se îngھیță de viață.

5. Și Cel ce ne-au făcut pre noi spre aceasta singur Dumnezeu easte, Carele ne-au și dat noao arvuna Duhului.

6. Îndrăznim, drept aceea, pururea și știm că, până viețuim în trup, străini sântem de la Domnul.

7. (Că prin credință umblăm, iară nu prin vedere).

8. Iară nădăjduim și voim mai bine să ne înstrăinăm de trup și să lăcuim la Domnul.

9. Pentru aceea ne și nevoim, ca, ori de față fiind, ori nemernicind, să fim bine plăcuți Lui.

10. Pentru că noi toți trebuie să ne arătăm înaintea judecării lui Hristos, ca să ia fieștecine ceale ce au făcut în trup, ori bune, ori reale.

11. Știind, dară, frica Domnului, pre oameni îndemnăm; iară lui Dumnezeu arătați sântem și nădăjduiesc că și întru cunoștințele voastre arătați sântem.

12. Că nu ne lăudăm iarăși pre noi înaintea voastră, ci prilej vă dăm voao ca să vă laudați pentru noi; ca să aveți spre ceia ce să laudă în față, iară nu în inimă.

13. Că ori de ne răpim cu mintea lui Dumnezeu, ori de sântem așezați cu mintea, voao sântem.

14. Că dragostea lui Hristos ne strânge pre noi,

15. Carii judecăm aceasta. Că, de au murit unul pentru toți, iată, dar, toți au murit. Și pentru toți au murit, ca cei ce viiază să nu mai viiaze șieși, ci Celui ce au murit pentru ei și au înviiat.

16. Pentru aceea, noi de acum pre nimenea

nu știm după trup; și de am și știut pre Hristos după trup, iară de acum nu-L mai știm.

17. Deci, dară, oricarele easte întru Hristos, făptură noao easte. Ceale vechi au trecut,*

*Isaia 43, 19

18. Și toate de la Dumnezeu, Carele ne-au împăcat pre noi Luiși prin Iisus Hristos și ne-au dat noao slujba împăcării.

Apoca. 21, 5

19. Pentru că Dumnezeu era întru Hristos, Carele au împăcat lumea Luiși, nesocotindu-le lor păcatele lor, și au pus întru noi cuvântul împăcării.

20. Drept aceea, în locul lui Hristos vă rugăm, ca cum Dumnezeu v-ar ruga prin noi; rugămu-vă, în locul lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!

21. Că pre Cel ce nu au cunoscut păcatul, pentru noi păcat l-au făcut, ca noi să ne facem dreptatea lui Dumnezeu întru Dânsul.

CAP 6

Îi îndeamnă să nu să lenevească cu darul cel luat, arătând cât s-au nevoit ca să se facă slujitoriu ales lui Dumnezeu și dojenindu-i să se ferească de ospățul și împreunarea necredincioșilor.

1. **N**ară împreună lucrând, vă și rugăm ca să nu luoți voi darul lui Dumnezeu în deșert.

2. **C**ă zice:* „În vream priimită te-am ascultat și în zioa mântuirii ți-am ajutat ție”. Iată, acum e vream bine priimită, iată, acum e zioa mântuirii,

*Isaia 49, 8

3.* Întru nimica nedând nici o sminteală, ca slujba noastră să nu să defaime,

*1 Cor. 10, 32

4.* Ci întru toate puindu-ne pre noi înainte, ca slugile lui Dumnezeu, întru multă patimă, în necazuri, în nevoi, în strânsori,

*1 Cor. 4, 1

5. Întru bătai, în temniță, în zărvi, în oste-neale, în privegheri, în posturi,

6. Întru curăție, în știință, întru îndelungă răbdare, în bunătate, întru Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică,

7. Întru cuvântul adevărului, în putearea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, ceale de-a dreapta și ceale de-a stânga,

8. Prin mărire și ocară, prin grăire de rău și laudă, ca niște înșelători și adevărați,

9. Ca niște necunoscuți și cunoscuți, ca niște muritori, și, iată, sântem vii, ca niște pedepsiți, și nu omorâți,

10. Ca niște întristați, iară pururea bucurându-ne, ca niște săraci, iară pre mulți îmbogățind, ca nimica având, și toate avându-le.

11. Gura noastră s-au deschis cătră voi, corinteani, inima noastră s-au lărgit.

12. Nu vă strâmtorați întru noi, ci vă strâmtorați în pântecel vostru.

13. Iară aceeași răsplătire (ca unor

fii vă grăiesc), lărgiți-vă și voi.

14. Nu vă înjugareți într-alt jug cu cei necredincioși, că ce împărtășire are dreptatea cu fărădelege? Sau ce împreunare are lumina cu întunecatul?

15. Sau ce unire are Hristos cu Veliar? Sau ce parte easte credinciosului cu cel necredincios?

16. Sau ce însoțire easte besearicii lui Dumnezeu cu idolii? Că voi sânteți besearica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu că: „Voiu lăcui întru ei și voiu umbla și voiu fi lor Dumnezeu, și aceia vor fi Mie norod”.

Isaia 52, 11 17. Pentru aceea: „Ieșiți din mijlocul lor, și vă osăbiți, zice Domnul, și de necurat să nu vă atingeți și Eu voiu priimi pre voi.

Ierem. 31, 9 18. Și voiu fi voao Tată, și voi veți fi Mie fii și feate”, zice Domnul Atotțiatoriul.

CAP 7

Arată Apostolul cu câtă dragoste cuprinde pre corinteani și câtă bucurie au luat în năcazurile sale ceale mari pentru îndreptarea vieții lor și cât bine au adus întristarea, carea luoașă din cartea sa.

1. eci, aceste făgăduințe având, iubitorilor, să ne curățim pre noi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, făcând sfințenie întru frica lui Dumnezeu.

2. Cuprindeți-ne pre noi. Pre nimenea nu am năpăstuit, pre nimenea nu am stricat, pre nimenea nu am înșelat,

3. Nu spre osândă zic, că am zis mai înainte că în inimile noastre sânteți, ca împreună să mărim și împreună să viem.

4. Multă-mi easte îndrăznirea cătră voi, multă-mi e lauda pentru voi, umplutu-m-am de mângăiare, prea multă bucurie am întru tot necazul nostru.

5. Că, venind noi în Machidoniia, nici o odihnă nu au avut trupul nostru, ci în toate am fost necăjiți, din afară războaie, dinlăuntru teameri.

6. Ci Cel ce mângăie pre cei smeriți, mângăiatu-ne-au pre noi Dumnezeu cu venirea lui Tit.

7. Și nu numai cu venirea lui, ci și cu mângăierea cu carea s-au mângăiat de voi, spuindu-ne noao dorul vostru, plânsul vostru, dragostea voastră spre mine, cât eu foarte m-am bucurat.

8. Că, de v-am și întristat pre voi prin carte, nu-mi pare rău, măcar de-mi părea rău; că văz că acea carte măcar de v-au și întristat până la o vreamă.

9. Acum mă bucur, nu căci v-ați fost

întristat, ci căci v-ați întristat spre pocăință, că v-ați fost întristat după Dumnezeu, ca întru nimica să nu vă păgubiți de cătră noi.

10.* Că întristarea, carea e după Dumnezeu, pocăință spre mântuire fără de păreare de rău lucrează; iar întristarea lumii moarte lucrează. *1 Petr. 2, 19

11. Că, iată, aceasta singură, căci după Dumnezeu v-ați întristat voi, câtă nevoiță au făcut întru voi? Dar încă răspuns, încă mânie, încă frică, încă dor, încă râvnă, încă izbândă, întru toate v-ați arătat pre voi curați a fi întru acest lucru.

12. Iară de am și scris voao, nu pentru cel ce au făcut strâmbătate, nici pentru cel ce au pățit strâmbătate, ci ca să se arate la voi nevoița noastră, carea easte pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. Pentru aceasta ne-am mângăiat de mângăierea voastră. Iar mai mult ne-am bucurat de bucuriia lui Tit, că s-au odihnit sufletul lui de cătră voi toți.

14. Că de ce m-am lăudat înaintea lui pentru voi nu m-am rușinat, ci precum toate întru adevăr le-am grăit voao, așa și lauda noastră, carea au fost cătră Tit, adevărată au fost.

15. Și inima lui mai de prisosit easte spre voi, aducându-și aminte de ascultarea voastră, a tuturor, în ce chip cu frică și cu cutremur l-ați priimit pre el.

16. Drept aceea, mă bucur că de toate am nădeajde spre voi.

CAP 8

Îi îndeamnă a da milostenie săracilor celor din Ierusalim, cu inimă bună, cu lauda machidoneanilor și cu pilda lui Hristos dojenindu-i, ca ce au început de demult aceea acum după puțină fieștecăruia să facă și laudă slujitorii săi, pre carii trimite să o culeagă.

1. ară vă facem voao, fraților, știre de darul lui Dumnezeu cel dat în besearicile Machidonie,

2. ă întru multă ispită de necaz prisosința bucuriei și sărăciia lor cea adâncă au sporit spre bogăția bunătăților.

3. Că după putearea lor (mărturisesc însumi) și preste puțință voiși au fost.

4. Cu multă rugăminte rugându-ne pre noi, ca să luom darul și împărtășirea slujbei cea cătră sfinți.

5. Și nu precum aveam nădeajde, ci singuri pre sine s-au dat întâiu Domnului și noao, prin voia lui Dumnezeu.

6. Să îndemnăm pre Tit, ca, precum mai înainte au început, așa să și săvârșască întru voi și darul acesta.

7. Și, precum întru toate prisosiți, cu credința și cu cuvântul și cu știința și cu toată nevoița și cu dragostea voastră

cătră noi, așa și întru acest dar să prisosiți.

8. Nu ca cum aş porunci grăiesc, ci prin nevoința altora, și adevărînța dragostei voastre dovedind.

9. Că știți darul Domnului nostru Iisus Hristos, că pentru voi au sărăcit, bogat fiind, ca voi cu sărăciia Lui să vă îmbogățiți.

10. Și sfat întru aceasta vă dau, că aceasta este voao de folos, carii nu numai a face, ci și a vrea ați început de an.

11. Iară acum și a face pliniți, ca precum v-au fost îndemnarea a vrea, așa să vă fie și a plini dintru ceale ce aveți.

12. Că, de este voia gata, după cât are cineva, este priimită, iară nu după cât nu are.

13. Că nu ca să fie altora răpaos, iară voao necaz, ci dintru întocmire în vremea de acum, ca prisosința voastră să plinească lipsa aceloră:

14. Ca și prisosința aceloră să plinească lipsa voastră, ca să fie întocmire.

*Ieşire 15. Precum este scris: „Celui cu multul nu
16, 18 i-au prisosit, și celui cu puținel nu i-au lipsit”.

16. Iară mulțămită lui Dumnezeu, Celui ce au dat aceastași nevoința pentru voi în inima lui Tit.

17. Căci îndemnarea aceea o au priimit, și fiind mai sârguitoriu de bunăvoie au ieșit la voi.

18. Și am trimis împreună cu el și pre fratele, a căruia laudă întru Bunăvestire este prin toate besearicile.

19. Și nu numai aceasta, ci și hirotonit este de besearici să fie soție călătoriei noastre cu darul acesta, care să slujească de noi spre mărirea lui Dumnezeu și spre îndemnarea voastră.

Rom. 20. Ferindu-ne de acesta, ca să nu ne hulească
12, 17 pre noi cineva întru această îndestulată strânsură mare, ce să slujească de noi.

21. Că gândim ceale bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Trimis-am împreună cu ei și pre fratele nostru, pre carele l-am ispitit întru multe, de multe ori, că este nevoitoriu, iară acum cu mult mai nevoitoriu pentru nădeajdea cea multă spre voi.

23. Și ori pentru Tit, soț mie este și întru voi împreună-lucrătoriu; ori pentru frații noștri, apostolii besearicilor sânt, mărirea a lui Hristos.

24. Drept aceea, arătarea dragostei voastre și a laudei noastre pentru voi spre dânșii să o arătați, înaintea feații besearicilor.

CAP 9

Mearge îndemnând spre milostenie tocma și de prisosit a da. Dojenindu-i ca pentru aceasta să nu să teamă de sărăcie, ci să crează întru dumnezeiasca grijă, și multe roduri ale milosteniei însemnează.

1. ncă pentru slujba cea cătră sfinți preste măsură este a scrie voao.

2. Că știu bunăvoința voastră, cu carea pentru voi mă laud cătră machidoneani, că Ahaiia s-au gătit din anul trecut, și râvna cea din voi foarte pre mulți au îndemnat.

3. Și am trimis pre frații, ca să nu fie deșartă lauda noastră de voi în partea aceasta, ca (precum am zis) să fiți gata.

4. Ca nu cumva, de vor veni împreună cu mine machidoneanii și de vor afla pre voi negata, să ne rușinăm noi (ca să nu zicem voi, în statul acesta al laudei).

5. Drept aceea, de lipsă a fi am gândit a îndemna pre frați ca să meargă mai înainte la voi și să gătească blagoslovenia voastră cea mai înainte făgăduită, ca să fie aceea gata așa ca o blagoslovenie, iară nu ca o lăcomie.

6. Iară aceasta zic: Cel ce seamănă puțin puțin va și secera, iară cel ce seamănă întru blagoslovenie întru blagoslovenie va și săcera.

7. Fieștecarele, precum să îndură cu inima, nu dintru părare de rău sau de silă;* că pre dătătoriu de bunăvoie iubească Dumnezeu.

*Sira.
35, 10

8. Și puternic este Dumnezeu să înmulțască tot darul întru voi, ca întru toate pururea toată îndestularea să aveți și să prisosiți spre tot lucrul bun.

9. Precum este scris: „Împărțit-au, dat-au săracilor. Dreptatea Lui rămâne în veac”.

*Psalm
111, 8

10. Și Cel ce dă sămânță sămânătoriuului să vă dea și pâine de mâncare și să înmulțască sămânța voastră și să crească roadele dreptății voastre.

11. Ca întru toate să vă îmbogățiți spre toată adevericiumea, carea lucrează prin noi, mulțămită lui Dumnezeu.

12. De vreme ce deregătoriu slujbei aceștia nu numai plinească lipsele sfinților, ci și prisosească prin multe mulțemite lui Dumnezeu.

13. (Prin adevărerea slujbei aceștia mărind pre Dumnezeu întru plecăciunea mărturisirei noastre, spre Bunăvestirea lui Hristos și întru bunăvoința împreunării cătră dânșii, și cătră toți).

14. Și cu rugăciunea lor pentru voi, carii poftesc de la voi, pentru darul lui Dumnezeu cel de prisosit întru voi.

15. Iară mulțămită lui Dumnezeu pentru darul Lui cel nespus.

CAP 10

Înceape a-și arăta putearea sa și ostenealele sale pentru Hristos, împotriva apostolilor celor mincinoși, carii, apăsindu-l și ca pre un nebăgat în samă vestindu-l, împiedeca rodul propoveduirii lui.

1. i însumi eu, Pavel, vă rog pre voi, prin blândețele și liniștea lui Hristos, carele de față sânt smerit între voi. Iară nefiind la voi, îndrăznesc spre voi.

2. Și vă rog pre voi ca, și de față fiind, să nu îndrăznesc cu îndrăznirea cu carea gândesc să îndrăznesc împotriva unora, carii ne socotesc pre noi că umblăm după trup.

3. Că, în trup umblând, nu ne oștim trupeaște.

4. (Că armele oștirii noastre nu sânt trupești, ci puternice lui Dumnezeu, spre stricarea zidurilor),

5. Cu care surpăm izvodirile minții, și toată înălțarea carea să rădică împotriva științii lui Dumnezeu, și robim toată mintea spre ascultarea lui Hristos,

6. Și gata avem a pedepsi toată ascultarea, când să va plini ascultarea voastră.

7. Căci la ceale din față vă uitați? De să nădăjduiaște cineva că easte a lui Hristos, aceasta să gândească iarăși dintru sine, că, precum el easte a lui Hristos, așa și noi a lui Hristos sântem.

8. Că de mă voi și lauda ceva mai mult de putearea noastră, carea ne-au dat Domnul noao spre zidire, iară nu spre răsipirea voastră, nu mă voi rușina,

9. Ci ca să nu mă arăt ca cum v-aș spăria pre voi prin scrisori.

10. (Pentru că, zic ei, cărțile sânt greale și tari, iară venirea trupului easte slabă și cuvântul defăimat).

11. Aceasta să socotească unul ca acela, că, în ce chip sântem, cu cuvântul prin cărți nefiind de față, întru acest chip sântem și de față cu fapta.

12. Că nu cutezăm să ne amestecăm sau să ne asemănăm cu unii carii să laudă pre sine singuri; ci aceia, între sine pre sine măsurându-să și asemănându-să pre sine loruși, nu pricep.

13. Iară noi nu ne vom lauda întru ceale ce sânt preste măsură, ci după măsura îndreptării cu care ne-au măsurat noao Dumnezeu măsură a agiunge și până la voi.

14. Că nu ca cum nu am fi ajuns la voi mai mult ne întindem pre noi, că și până la voi am ajuns cu Bunăvestirea lui Hristos.

15. Nu întru ceale preste măsură laudându-ne întru osteneale străine, ci având nădeajde că, adăogându-să credința voastră, ne vom mări întru voi, după îndreptarea noastră, de prisosit,

16. Ca și în părțile ceale mai departe de voi să propoveduim, ca să nu ne laudăm întru îndreptare streină din ceale gata.

Ieremie 17. Iară cel ce să laudă, întru Domnul să se laude.

1 Cori. 18. Că nu cel ce să laudă pre sine easte ales, 1, 31 ci pre carele laudă Domnul.

CAP 11

Pentru apostolii cei mincinoși, carii răzvretea propoveduirea lui Pavel, temându-să în Corint, arată

pentru ce nici un ajutoriu de la ei nu au luat. După aceea, ca să areate că mai mult trebuie să-i crează lui decât altora, numără laudele sale, și mai întâiu supărările carele au răbdat propoveduind credința lui Hristos, și ostenealele și grijile.

1. ncă de ați fi suferit puțin neînțeleptia mea, ci tot să mă suferiți!

2. ă vă iubesc pre voi cu mare dragostea lui Dumnezeu, că v-am logodit unui bărbat, fecioară curată să vă puiu înaintea lui Hristos.

3. Ci mă tem* ca nu cumva, precum șearpele au înșălat pre Eva cu vicleşugul său, așa să se strice și mințile voastre de cătră adevărta cea întru Hristos. *Facer. 3, 4

4. Că de ar veni cineva să propoveduiască pre alt Iisus, pre carele nu am propoveduit, sau de ați lua alt duh, care nu ați luat, sau altă Evanghelie, carea nu ați priimit, bine l-ați suferi.

5. Că socotesc cum că cu nimic nu sânt mai de jos decât apostolii cei mai mari.

6. Că de sânt și prost cu cuvântul, iară nu cu știința; ci pretutindinea am fost arătați întru toate la voi.

7. Au, doară, păcat am făcut smerindu-mă pre mine, ca voi să vă înălțați? Că în dar am propoveduit Evangheliia lui Hristos voao?

8. Alte besearici am jefuit, luând de cheltuială, ca să vă slujesc voao; și venind la voi și fiind lipsit, nimăru nu am făcut supărare.

9. Că lipsa mea o au plinit frații carii venisă de la Machidoniia, și întru toate m-am păzit pre mine voao fără de supărare și mă voiu păzi.

10. Easte adevărul lui Hristos întru mine, că lauda aceasta nu să va opri de mine în laturile Ahaiei.

11. Pentru ce? Pentru că, doară, nu vă iubesc pre voi? Dumnezeu știe.

12. Iară de fac, încă voi face, ca să taiu pricina celor ce poftesc pricină, ca întru ceaea ce să laudă să se afle ca și noi.

13. Că de acest fealiu sânt apostolii cei mincinoși, lucrători, înșălători, închipuindu-să în chipul apostolilor lui Hristos.

14. Și nu e minune că însuși satana să preface în îngerul luminei.

15. Nu easte, dară, lucru mare de să prefac și slujitorii lui ca slujitorii dreptății, a căroră sfârșit va fi după faptele lor.

16. Iară zic, ca să nu mă socotească cineva că sânt fără de minte; iară de nu, priimiți-mă măcar ca pre un neînțelept, ca puțin ceva să mă laud și eu.

17. Iară ce grăiesc nu grăiesc după Domnul,

ci ca întru neînțelepție în statul acesta al laudei.

18. De vream ce mulți să laudă după trup, și eu mă voi lauda.

19. Că bucuroși suferiți pre cei neînțelepți, fiind voi înțelepți.

20. Că suferiți de vă supune cineva robiei, de vă mănâncă cineva, de vă ia cineva, de să înalță cineva, de vă bate cineva preste obraz.

21. Defăimându-vă, zic, ca cum noi am fi neputincioși. Întru ce îndrăznește cineva (întru neînțelepție, zic), îndrăznesc și eu.

22. De sânt evrei, și eu; de sânt israilteani, și eu; sămânța lui Avraam de sânt, și eu.

23. De sânt slugi a lui Hristos (nu ca un înțelept grăiesc), mai ales eu; întru osteneale mai mult, în bătai preste măsură, în temniță mai mult, în morți de multe ori.

24. De la jidovi, de cinci ori* câte patruzeci fără una am luat.

2 Leage 25. De trei ori cu toiage am fost bătut. O
25, 3 dată am fost împroșcat cu pietri, de trei ori
*Fapt. s-au sfărmat corabiia cu mine, o noapte și
16, 22 o zi întru adânc am petrecut.

14, 18 26. În călătorii adease, cu primejdii în ape,
27, 41 în năcazuri de cătră tâlhari, în necazuri de
cătră neam, în necazuri de cătră păgâni, în
nevoi în cetăți, în nevoi în pustie, cu
primejdie în mare, în nevoi între frații cei
mincinoși;

27. În osteneale și în supărare, în privegheri de multe ori, în foame și în seate, în posturi de multe ori, în frig și în golătate.

28. Fără de ceale din afară; năvălire asupra mea în toate zilele și grije de toate besericile.

29. Cine e neputincios, și eu să nu fiu neputincios? Cine să smintească, și eu să nu mă aprinz?

30. De mi să cade să mă laud, de neputințele mele mă voi lauda.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Cel ce easte binecuvântat în veaci, știe că nu minț.

Facer. 32. În Damasc, mai-marele norodului a lui
[Fapte] Areta, împăratul, păzea cetatea Damascului,
9, 24 vrând să mă prinză.

33. Și pre o fereastră întru o coșniță m-am slobozit preste zid și am scăpat din mâinile lui.

CAP 12

Povestează vedeniile ceale ce i să făcusă mai înainte de patrusprăzeace ani, și de îmbolditura trupului ce i s-au dat, arătând că l-au silit să se laude, macar că trebuia să-l laude ei, pentru facerile de bine ce au luat de la el, pentru a căroră mântuire îi gata a

să și jârtui. Ci să teame ca nu venind la ei să afle careva împărecheați și cu alte încă sminteale învăluți.

1. nsă a mă lauda nu-mi easte de folos, că voi veni întru vedeniile și descoperirile Domnului.

2.* Știu pre un om întru Hristos, mai înainte cu patrusprăzeace ani (au în trup, nu știu, au afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe), că s-au răpit unul ca acela până la al treilea ceriu. *Facer. 9, 2

3. Și știu pre acela om (au în trup, au afară de trup, nu știu, Dumnezeu știe),

4. Că s-au răpit în raiu și au auzit cuvinte ascunsă, care nu easte slobod omului a le grăi.

5. Pentru unul ca acela mă voi lauda, iară de mine nu mă voi lauda, fără numai întru neputințele mele.

6. Că de voi și vrea să mă laud, nu voi fi fără de minte, că adevărul voi grăi, iară las, ca să nu cugete cineva de mine mai mult decât veade sau aude ceva de la mine.

7. Și pentru mulțimea descoperirilor, ca să nu mă înalț, datu-mi-s-au mie îmbolditoriu trupului îngerul satanii, ca să mă bată preste obraz, ca să nu mă înalț.

8. Pentru care lucru, de trei ori pre Domnul am rugat ca să-l delunge de la mine.

9. Și mi-au zis mie: „Destul easte ție darul Mieu; că putearea Mea întru neputințe să face desăfârșită”. Cu dulceață, dară, mă voi lauda mai mult întru neputințele mele, ca să lăcuiască întru mine putearea lui Hristos.

10. Pentru aceea, mă bucur întru neputințe, întru defăimări, în nevoi, în goane, întru strâmtori pentru Hristos, căci, când slăbesc, atunci sânt tare.

11. Făcutu-m-am fără de minte laudându-mă, voi m-ați silit, că eu trebuia să mă laud de la voi, că nimica nu sânt mai de jos decât apostolii cei mai mari, măcar că nimica sânt.

12. Că seamnele apostolului s-au făcut întru voi, întru toată răbdarea, prin seamne și minuni și puteri.

13. Că de easte aceea, pentru carea să fiți mai de jos decât alte besericici? Fără numai că eu nu v-am făcut supărare? Iertați mie nedreptatea aceasta.

14. Iată, a treia oară cu aceasta gata sânt a veni la voi, și nu voi supăra pre voi, că nu caut ale voastre, ci pre voi; Că nu sânt deatori fiii să agonisească părinților, ci părinții fiilor.

15. Iară eu cu dulceață voi cheltui și mă voi cheltui și pre mine pentru sufletele voastre, măcar că, mai mult iubindu-vă pre voi, mai puțin sânt iubit de voi.

16. Ci, fie! Eu nu v-am îngreoiat pre voi, ci, fiind isteț, cu meșteșug v-am prins pre voi.

17. Au, doară, prin cineva din cei ce i-am trimis la voi v-am jefuit pre voi?

18. Rugat-am pre Tit și împreună cu el am trimis pre fratele. Au, doară, v-au jefuit Tit? Au nu cu un duh am umblat? Au nu pre aceleași urme?

19. Au iară vă pare că ne îndreptăm înaintea voastră? Înaintea lui Dumnezeu întru Hristos grăim, și acestea toate, iubiții miei, pentru a voastră zidire.

20. Că mă tem ca nu cumva, deaca voi veni, să vă aflu precum nu voiesc, și eu să mă aflu voao precum nu voiți, să nu cumva să fie prigoniri,* pizme, mânie, sfezi, cleвете,

*2 Leage

19, 15 șoapte, sumeții, netocmire.

Mate.

18, 16

Ioan

8, 17

Evrei

5 [10], 28

21. Ca nu, iară, deaca voi veni, să mă smerească Dumnezeul meu la voi, și voi plânge pre mulți carii au păcătuit mai înainte și nu s-au pocăit de necurăție și de curvie și de spurcăciunea carea au făcut.

CAP 13

Cu certare să laudă celor ce au păcătuit ca să-i chiiame la pocăință, ca nu venind la ei să se silească a-i certa greu, cu puterea cea dată de la Hristos, a Cării virtute ar trăbui în sineși cu adevărat a o cunoaște și adaoge îndemnare de obște, și închinăciunea.

1.

ată, a treia oară cu aceasta viu la voi, în gura a doao și a trei mărturii va sta tot cuvântul.

2.

Am zis mai înainte, și a doao oară zic mai înainte, ca cum aș fi fost de față la voi, și acum, nefiind de față, scriu celor ce mai înainte au păcătuit, și altora tuturor, că, de voi veni iarăși, nu voi răbda.

3. De vreame ce căutați adevărirea lui Hristos,

Celui ce grăiaște întru mine, Carele întră voi nu easte neputincios, ci puternic întră voi,

4. Că, de S-au și răstignit dintru neputință, iară viu easte din puterea lui Dumnezeu, pentru că și noi sântem neputincioși întră El, ci vom fi vii împreună cu El, din puterea lui Dumnezeu spre voi,

5. Pre voi înșivă vă ispitiți, de sânteți întră credință, pre voi înșivă vă adeveriți. Au nu vă cunoașteți pre voi, că Iisus Hristos easte întră voi? Fără numai de sânteți doară netreabnici.

6. Ci nădăjduiesc că veți cunoaște că noi nu sântem netreabnici.

7. Iară mă rog lui Dumnezeu să nu faceți nici un rău, nu ca să ne arătăm noi lămuriți, ci ca să faceți voi binele, iară noi ca niște netreabnici să fim.

8. Că nu putem ceva împotiva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Că ne bucurăm când noi sântem slabi, iară voi sânteți tari. Iar pentru aceasta ne și rugăm, ca voi să fiți desăvârșit.

10. Pentru aceaea, acestea scriu nefiind de față la voi, ca fiind de față să nu lucrez mai aspru făcând după puterea carea mi-au dat mie Domnul spre zidire, iar nu spre stricare.

11. Deci, fraților, bucurați-vă, fiți desăvârșit, mângăiați-vă, una să gândiți, pace să aveți, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Închinați-vă unul altuia cu sărutare sfântă, închină-să voao sfinții toți.

13. Darul Domnului Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împreunarea Sfântului Duh cu voi, cu toți! Amin.

Cătră corinteani a doao carte s-au scris din Filipii Machidonei, prin Tit și prin Luca.

